

Γραμματικὴ τῆς Λατίνης Ἐπιγραφῆς Γνωστῆς, καὶ τῶν
μαθητῶν τῆς Ἐπιγραφῆς. Σχολία. (Πραγματικὸς ἔκδοτος)

Εἰσαγωγή

Γραμματικὴ εἶναι ἡ ἐπιστήμη αὐτὴ ἐξελίξαι ἐὰν βέλτερον διὰ ποιά
εἶναι, τὰ εἶδη καὶ τὸ ἀγαθὸν ἢ ἐὰν πλεονεξίαν. Σὺν γὰρ τῶν ἑσπε-
ρολογίας μετὰ ἐκείνου ἐὰν μὲν τῶν λόγων, μετὰ ἑξ ἑσπερολογίας
εἰς μορφὰς τῶν λέξεων, καὶ οὐδένα ἐξ ἀπαρχῆς τῶν, ἀπομαρτυρεῖται
τῶν ἀρχαίων τῶν ἐξ οὐδένα τῶν γὰρ νὰ ἐμφανίσωμεν καὶ πρὸ
νοῦ ἡμεῶν ἢ οὐδένα ἡμεῶν. Ἐὰν ἡ Γραμματικὴ δὲν πηγαία ἐπι-
στήμη, γὰρ τῶν ἑσπερολογίας, ὑποδιαιρέται εἰς φωνητικὸν
μέρος, εἰς ἑσπερολογίας, εἰς ἑσπερολογίας καὶ εἰς ἑσπερο-
λογίας. Ἐὰν δὲ καὶ ἀναπαύσει με μόνον μετὰ τῶν ἑσπερο-
λογίας ἀπὸ τῶν ἑσπερολογίας ἀπομαρτυρεῖται, τὸ ὅτι οὐδένα
ἀπὸ τῶν ἑσπερολογίας ἀπομαρτυρεῖται τῶν ἑσπερολογίας ἀπομαρτυρεῖται
μετὰ τῶν ἑσπερολογίας ἀπομαρτυρεῖται τῶν ἑσπερολογίας ἀπομαρτυρεῖται
μετὰ τῶν ἑσπερολογίας ἀπομαρτυρεῖται τῶν ἑσπερολογίας ἀπομαρτυρεῖται
μετὰ τῶν ἑσπερολογίας ἀπομαρτυρεῖται τῶν ἑσπερολογίας ἀπομαρτυρεῖται

Ὅσον ἂν εἴπωμεν ὅτι ἐξελίξαι τῶν ἑσπερολογίας εἶναι
συνήθως νὰ γινώσκωμεν καὶ ἡ συνήθως Λατίνης Ἐπιγραφῆς
(ἢ ἑσπερολογίας) εἶναι ἡμίση καὶ τῶν ἑσπερολογίας ἑσπερολογίας,
καὶ ἡμίση μετὰ τῶν ἑσπερολογίας ἑσπερολογίας, καὶ ἡμίση μετὰ τῶν
ἑσπερολογίας ἑσπερολογίας, καὶ ἡμίση μετὰ τῶν ἑσπερολογίας ἑσπερολογίας.
Ἐὰν ὅσον τοῖς ἑσπερολογίας καὶ ἡμίση μετὰ τῶν ἑσπερολογίας ἑσπερολογίας
ἑσπερολογίας ἑσπερολογίας καὶ ἡμίση μετὰ τῶν ἑσπερολογίας ἑσπερολογίας
ἑσπερολογίας ἑσπερολογίας καὶ ἡμίση μετὰ τῶν ἑσπερολογίας ἑσπερολογίας
ἑσπερολογίας ἑσπερολογίας καὶ ἡμίση μετὰ τῶν ἑσπερολογίας ἑσπερολογίας
ἑσπερολογίας ἑσπερολογίας καὶ ἡμίση μετὰ τῶν ἑσπερολογίας ἑσπερολογίας

Γραμματική της Λατινικής Γλώσσας
(για τις μαθήτριες των Εμπορικών Σχολών Μέσης Εκπαίδευσης).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α': 1. Φθόγγι και Γράμματα (Ψηφία): Τα ψηφία της ελληνικής γλώσσας είναι 24, όλα και στον πληθυντικό χειριζομένουσαν, ~~αλλά~~ άλλα σύμφωνα δύν προέ-
ρονται όπως τότε. π.χ. ἐμὴν προφέρουμε τὸ υ ὡς ε ἢ τὸ η ὡς ε ἐντὶ
τῆς Ἀρχαίας προφέραν τὸ υ αὖ ὡς ἢ τὸ η ὡς εε διὰ μακροῦ ε.
δαίον τὸ β ἢ π π ἢ τὸ γ ἢ γι ἢ γγ ἢ γγ κτλ. Σήμερα αὖτε δὲν ἔ-
χομε τὸ F (=βαυ ἢ δίγαμμα) ἀλλ' τὸ j (=γιώτ). Τὸ α' προφέρεται
σαν ὀ σφραγὴ βου ἀλλ' ἄλλο β νκ οχηματίστας χωρίς τὰ δακτύλιμα
τὰ χεῖμα μέ τὰ ἀνω δόντια. διὰ τὸ αὐτὸ ἀγγιστὸ W. τὸ δὲ δέχο
προφέρεται σαν γι (ὅπως γιάφός). Ἐπιτερούμε ἄνω γὰρ πρὶν χεῖμα
κ' τὸν μακροῦ ποῦ ἀχισαν τὰ χεῖματα προφέρεται ἀλλ' ἄλλο ~~εε~~
λέγει π' ἀμῆαν π.χ. ἀμῆαν ἀλλ' ἄλλο πῶ βασιλέF-ος, ὅταν
ἔβου τὸ F μακροῦ τὸ ε ὅτι η ἢ ἔβου βασιλεος ἢ βασιληος,
ὅπως γράφει ὁ Ἑρμύς. ἀλλ' ὅτι βασιλεος διὰ βασιλέως.
Ἐπίσης ἡ δασεία δὲ χέζει ἴημι ἢ ἦπαρ προήδην ἀπὸ τ' f.
(πρῶτα ἦσαν j i η μι ἢ j e παρ).

Φωνήεντα: Λέγονται αἱ φθόγγι ποῦ ἔχον φωνή: α, ε, η, ι, ο, υ, ω.

Σύμφωναι: " " " ποῦ μόνον ὅταν δὲν γράφοντε φωνή, ἀλλ' ἀκού-
ονται ὅταν πάντε μ' ἓνα φωνήεν π.χ. δά, βε, μα, λο, μυ, σθημα.

~~Ἄλλα πλεονάζοντα γράμματα τὰ μὴ ἢ τὸ εἶνα.~~

~~Σύνταξη Γραμματικής της Λαϊκής Γραμμάτιδας
(το τυπολογικό)
Εισαγωγή~~

~~Γραμματική ή Γραμματιολογία είναι η τέχνη της σύνταξης των λέξεων
που σχηματίζουν τα γράμματα.~~

^{24.2}
* ποιοί τῶν φθόγγων εἶναι ἡ ποιοτικὰ ἡς φωνῆς τῶν
λ.χ. ῥό ε ἔχει εἰσό φωνῆς διαφορετικὸ καὶ τὸ α ἔ ῥο
ε ἢ ῥο λ καὶ τὸ ον (βλ. v). τὸ ον γέμει μίμηση
εἶναι φθόγγος ἢ ἔχει διέδοχον. Δὲν προσφέρεται οὐ κενὰ ἢ ἄλλῃ

Με τήν ἐξέλιξιν ἑμῶν καὶ συνεχῶς ἀλλοιωθῆναι ἢ γὰρ οὕτως, ἡ δὲ
 γλώσσα, ἀνεφάρταν δὲ παρανομία διαρκῶς μεταβάλλεται, διὰ τῆς ἁπλῆς
 καὶ παλαιῆς ἁπλῆς, χίτων, μακρῶς, πορρῆς, οὐλαζῆς καὶ ἰ
 κοινῆ μεταμορφώσεως διὰ τῆς ἁπλῆς καὶ τῆς γλώσσας, πρὸς
 ἁπαντὰ δειγμάτων τῶν αὐτῶν καὶ ἔχει δὲ ἄρα τὸν 12^{ον} κω.
 πρὸς ἀπὸ μ. χ. Ἁπλῆς ἔχει ἑμῶν ἀλλοίωσιν καὶ γλώσσας τῆς
 γλώσσας καὶ αὐτὴν εἶναι δὴ τὸ δέμα καὶ. ἑμῶν ἡ δὲ καὶ ἔν-
 διαφέρει καὶ ἰσοδομεῖ ~~ἁπλῆς~~ ἐξέλιξιν καὶ Ἀρχαίας γλώσσας καὶ
~~ἁπλῆς~~ τῆς σύμφωνῆς πορρῆς καὶ. Γι' αὐτὸ ὁμοίωμα δὲ με-
 τίσουμε καὶ τῆς ἀδελφῶν, τῆς πρὸς μετὰ τὴν διαφοράς καὶ ἔχει καὶ
 μετὰ τὴν ἀπλοῦν καὶ τῆς Ἀρχαίας καὶ γλώσσας, ἡ ποὶ εἶναι
 ἀπολύτως καὶ ἐξέλιξιν καὶ μετὰ τῶν 30 αἰώνων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α
 Διαφορῆς Ἀρχαίας Ἀλλοίωσιν

Ἐπὶ καὶ ἀπλοῦν γλώσσας καὶ

1. Διαφορῆς πρὸς τὸ ποιοῦν τὸν ἑμῶν καὶ τῆς Ἀρχαίας γλώσσας

<u>Ἀπλ.</u>	<u>Ἀρχ.</u>	<u>Ἀπλ.</u>	<u>Ἀρχ.</u>	<u>Ἀπλ.</u>	<u>Ἀρχ.</u>
α	= α	λ	= λ	ρ	= ρ
β	= μπ	υ	= υ	σ	= σ
γ	= γυ ^η γυ ^η	λ	= λ	τ	= τ
δ	= ντ	μ	= μ	υ	= ου ^η <u>λου</u>
ε	= ε	ν	= ν	φ	= φη, ρχ
ζ	= ζ ^η j αὐ ζ ^η	ξ	= ξ	χ	= χη, υχ
η	= εε	ο	= ο	ψ	= ψ
θ	= τη, τχ	π	= π	ω	= οο.

Συμ. Βυζantine λοιπόν πύς οι Αεχαιοί πρόφεραν διαφορετικά δασμάτα φωηέντα η, υ ζ' ω. Στο ~~πρώτο~~ ^(προσώδια) ή διαφορά είναι και στο ποσό ~~των~~ ^{των} φθόγγων ζ' στο ποσό ~~των~~ ^{των} υ εδν μόνον το ποσό στο τρίτο μόνον στο ποσό (προσώδια)

β) Στο πρόφρα των διφθόγγων.

<u>Αεχ.</u>	<u>Αεχ.</u>	<u>Διφθ.</u>	<u>'Αεχ.</u>
ε = α L = αι	αφ' η' αβ = α υ = αου	α	α
λ = ε L = ει	εφ' η' εβ = ε υ = εου	λ	η
λ = ο L = οι	φθόγγον = ο υ = ου	λ	ω
λ = υ L = υι	ιφ' η' ιβ = η υ = ηου	λ	ω

γ) ~~Απαραίτητα~~ χιμνός φθόγγος.

Συμ: Της φθόγγου F (βαυ ή δίγαμμα) ζ' j (γιώτ) που προφερόταν και γράφονταν ~~πριν~~ πριν από το 500 π.Χ. ή ομηρική μας εποχή δεν τον έχει. Αλλά στη Γραμμική γ' κ' ν' δεξιά-ριζών πολλά φαινόμενα πρέπει να λαμβάνονται υπ' όψη. Το F προφερόταν σαν το αρχικό γράμμα W ουζ. ή ουζαβί του χαιρής όμης να δαμνόνουμε τα κάτω χείλη με τα άνω δόντια. Το j προφερόταν σαν το γ' ή λέξη γιάρος η' το λ ή λέξη παιδιά.

2. Διαφορά δασμάτων: Στο ~~πρώτο~~ ποσό των φθόγγων ουζ. ή προσώδια

«Όταν χέμε προσώδια εμπούμε το μακρό χρονο η' το σύντομο χρονο που ξοδαίνουμε γ' να προφέρουμε ένα φωηέν η' μια δίφθογο. ουζ. τ' διαέχει τις προφράς: ὀ (βραχύ ὀ) ζ' ὠ (μακρό ὀ). ἦ = εε ἔ = ε. ουζ. όταν έχω βραχύ φωηέν π' ουζ. ξοδαίνω ένα δώδερόλεπτο γ' να το προφέρω. τ' έκνο γ' μακρό όμης ἔ ουζ. τ' η' δέω δυο δώδερόλεπτα

Α. Διαφορές του Σπυρίδωνος, Ετοιμογραφία (αυτογράφοι και συνθέσεις) των
 ξένων μαδρίτ και ολιγαριθμίες δι' είναι τόσο συμφωνίες, ώστε
 να αναρραφούμε εδώ παραδείγματα των, όσο είναι

6. Οι διαφορές στο Τριπύριον. ολιγαριθμίες των χέσεων και μαζόλα των
 κυμάτων. Οι διαφορές αυτές από προωθητών μερικών δόξων των παρ-
 μύδα των αφορίων των υαλαξίτων ^(παρασκευασμένων) ^{μερικών} οργάνων (σού-
 βιολωνών και βιολώνων), χαλκωμένων ~~αυγώνων~~ ^{αυγώνων} δι' όσον
 ολοι άνθρωποι, ελαττώσε υαλαξίτων, τό χαρμάνο βρωσμού αλλοθ-
 με, ποῖνα ο μείος πυρμολίς ~~αυγώνων~~ ^{αυγώνων} δ' είναι.

Γι' αυτό θεωρούμε απαραίτητο να δώσουμε στον
 μαδρίτ ~~αυγώνων~~ ^{αυγώνων} δ' είναι ~~αυγώνων~~ ^{αυγώνων} δ' είναι
~~αυγώνων~~ ^{αυγώνων} δ' είναι ~~αυγώνων~~ ^{αυγώνων} δ' είναι
 μερικών του χάρου ~~αυγώνων~~ ^{αυγώνων} δ' είναι ~~αυγώνων~~ ^{αυγώνων} δ' είναι
 δ' είναι ~~αυγώνων~~ ^{αυγώνων} δ' είναι ~~αυγώνων~~ ^{αυγώνων} δ' είναι

Τριπύριον των κυμάτων μερικών
 του χάρου

ση μετρί υαλαξίτων ~~αυγώνων~~ ^{αυγώνων} δ' είναι ~~αυγώνων~~ ^{αυγώνων} δ' είναι
 τριπύριον ο υαλαξίτων ~~αυγώνων~~ ^{αυγώνων} δ' είναι ~~αυγώνων~~ ^{αυγώνων} δ' είναι
 χέσεων τόσο μαδρά, ώστε να μί συμβαίνουν τα φαινό-
 μενα ~~αυγώνων~~ ^{αυγώνων} δ' είναι ~~αυγώνων~~ ^{αυγώνων} δ' είναι
 ολιγαριθμίες, όχι μόνο δ' είναι ~~αυγώνων~~ ^{αυγώνων} δ' είναι ~~αυγώνων~~ ^{αυγώνων} δ' είναι

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'
 ΤΡΙΠΥΡΙΟΝ

1. Είμεθα ενό χάρου δ' είναι δ' είναι, όπως συνδίδουν τ' άναρρα-
 φων οι διαφορές παραμολίς ~~αυγώνων~~ ^{αυγώνων} δ' είναι ~~αυγώνων~~ ^{αυγώνων} δ' είναι
 ως καθαρωόντας, παρά ένδεια. ~~αυγώνων~~ ^{αυγώνων} δ' είναι ~~αυγώνων~~ ^{αυγώνων} δ' είναι

σε σύνδεση. οι ἔξι πού ὄντι δέοντες μάλιστα καὶ λαχρή σύνδεση ^{οὐδέ} ~~ἔστι~~ -
χρησιμοποιώντας. δι' πρ. ὑπέρ, ἀλλί, παρά, πρός ἔπρος σύνδεση
ποσὶ τῆ σύνδεση, ^{καὶ ἰσομορφία} ἐνὶ ἀλλήλοισι ἢ εἰς καὶ διά κινήτων πιδόπου.

β) Καταχρηστικές: Συζυγαίαι
κίνο σε σύνδεση ἄχεις, μέχεις, ἄνω, —, μέχει, —
ἐυλοῖ τις πρὶν χαρίς, πρὶν, ἔνεμα ἢ ἔνεμον χαρίς, πρὶν, ἔνεμα
(πλημμελῶ, ὦ) ὡς (= πρὸς), γή, μα, χάρειν ὡς, —, μα, χάρει,
(-ισμῶος) δῖνον, δέμας — — — — — ἐυλοῖς.

3. Ἐπιρρηματα (= ἄξι πού προσδοκῶν ἡ ἄξι ἐπιρρηματα,

δαίματα ἢ ἄλλα ἐπιρρηματα). ἔστι

α) Τοπιὰ: Συμμάτων I) Στάσι σ' ἓνα τόπο π.χ. — — — — — Συζυγαίαι

ἔδε, ἐνθάδε κείται ἄνω, κάτω, ἐδῶ, ^{ἔδε} ^{ἔδε}
ἔδε, ἐκεῖ, ἐδῶ καλοῖται ἀποῦ, ἀλλοῦ ἢ ἀλλοῦ, ἄλλοι
ἔδε, οὐ (= ἔδε) αὐτοῦ, ἄλλοῦ, — — — — —
ἔδε, οὐ (= ἔδε) ἔδε, οὐ (= ἔδε) ἔδε, οὐ (= ἔδε)

II) Κίνηση σ' ἓν τόπο

Συζυγαίαι Συζυγαίαι
ἐκεῖσε, ἀλλοῦ, πρὸς τὸ ἐκεῖ
Μεμεράδε, Ἀθήναζε, ἢ ἢ ἐδῶ
Θυρανόδε, οἴκονδε, ἢ ἢ Μεμερά
ἢ ἢ

III) Κίνηση ἀπὸ τόπο

Συζυγαίαι Συζυγαίαι
ἐκεῖθεν, ἀλλοῦ, ἀπὸ κεί, ἀπ' αὐτοῦ,
Ἀθηναῖον, Θυρανόθεν, ἀπ' ἧς Ἀθήνας γε

IV) Κίνηση ἀπὸ ἑκαστοῦ τόπου

Συζυγαίαι Συζυγαίαι
ἐκεῖθεν, ἀλλοῦ, ἀπὸ κεί, ἀπ' αὐτοῦ,
ἢ (= κείθεν ἀπὸ ἑκάστοιο μέσο)
Μεμερά, ἀλλοῦ, ἀπὸ κεί, ἀπ' αὐτοῦ, μέσο
ἢ ἀπὸ κεί, ἀπ' αὐτοῦ, μέσο

Hexaia

Moīō

-ōy

-ōn

-ōn

-ōl

Moīōd

-ōn

-ōdy

-ōds

-ōd

72

Supra

Moīō

Moīōās

Moīōan

Moīōā

Moīōes

-ōn

~~-ō~~

-ōes

-ōes